

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשְׁת ויַגֵּשׁ | תשפ"ד

בצדקה תכונני

גליון 301

סיפור לשבת

כִּי אִיךָ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהִנְעַר אֲיַנְנֹו אֹתִי (מל, לד)

מסופר: כשהיה מגיע הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זיע"א לפסוק זה, היה נאנח ובוכה ואומר: "כי איך אעלה אל אבי" איך יכול אדם מישראל לעלות אל אביו שבשמים לאחר שנות חייו בעולם הזה, "והנער איננו אתי" אם הנער לא הלך אתי בקבלת עול תורה ומצוות, כי בזאת נבחן כל דור בישראל בהצלחתו למסור כראוי את מורשת האבות לדור הבנים.

וַיִּפֹּל עַל צְוֹאֲרָיו וַיִּבְרַךְ עַל צְוֹאֲרָיו עוֹד (מו, כט)

אבל יעקב לא נפל על צוארי יוסף ולא נשקו ואמרו רבותינו שהיה קורא את שמע (רש"י).

מסופר על הרה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א שהיה גר בירושלים עיה"ק, שפעם אחת בנו בכורו נאלץ בצעירותו לעזוב את ירושלים ולנסוע לפולין, שנים מספר שהה בפולין, ובאותן שנים נכמר לבו של הצדיק מגעגועים לבנו שאהבו מאד.

מקץ שנים אחדות כששב הבן לירושלים, מילאה שמחה גדולה את לבו של הרבי ויחד עם הצדיק שמחו כל בני העיר, שעת בין הערביים היתה כשהגיע הבן לירושלים, הוא מיהר אל בית מדרשו של אביו להיפגש עמו ולהחיות את נפשו, בהיכנסו לבית המדרש, התכונן רבי דוד לתפלת ערבית, נעמד הבן לידו, הביט בו אביו רבי דוד רגע קט, אך מלה לא אמר, ומקץ דקה פנה אל שליח הציבור ואמר לו, רד לפני התיבה והתפלל ערבית.

רק כשנסתיימה התפילה, ניגש האב אל בנו האהוב וקידם פניו בכרכת שלום עליכם. חסידים שהיו באותו מעמד, הבינו כי בהתנהגותו זו הלך הרבי בדרכו של יעקב אבינו, בשעה שנפגש במצרים עם יוסף בנו האהוב, שקרא באותו זמן קריאת שמע, כדי שהאבה העזה שהתעוררה בלבו למראה בנו האהוב, תהא מוקדשת כולה להשם יתברך, בשעה שיאמר את המלים ואהבת את ה' אלהיך, ובדרך זו של יעקב אבינו הלך רבי דוד מלעלוב.

וּלְאָבִיו שָׁלוֹחַ וְגו' מִטּוֹב מִצְרַיִם (מח, כג)

אומר רש"י יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו.

מסופר: פעם אחת לפני סעודת שבת, שמע הרה"ק האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש זיע"א את הגבאי, מתווכח עם חסידים, על כמות היין שהם עתידים לתרום לשולחן, אמר להם הרבי, מדוע לא אמרה התורה בפירוש שיוסף שלח לאביו יין? והטעם הוא משום שנאמר בגמרא "הדיבור רע ליין" (כריתות ו' ע"ב) על יין אין מדברים, יין נותנים.

{סיפורי צדיקים}

הפלא ופלא

אוֹצֵר בְּלוֹם שֶׁל פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת מִגְּנוֹזֵי קֶדֶם
אוֹת א'

אזון

אדם שרוצה להצטנן מעט בימי הקיץ הלוהטים – ישטוף את אוזניו במים. כן כתב בעל "שבט מוסר" (פרק יא): "אם בקיץ ירחץ אדם אוזניו במים – יצטנן כל הגוף".

האזון היא איבר עיקרי בגוף, לפי שהיא מאזנת את כל הגוף, ומכאן שמה "אזון" מלשון איון. מסיבה זו קבעו חז"ל (בבא קמא פה, ב): "חירו – נותן לו דמי כולר", "כי האזון עיקר הגוף". כן כתב הגר"א. לא רק האף והפה פולטים אור, אלא אף האזון מוציאה אור באופן תמידי. כן כתב האר"ל ("עץ חיים" שער הנקודים): "יש באזניים רוח דק בתוכם, והנסיון לזה, כאשר יסתום האדם אוזניו – ישמע קול הברה מחמת הרוח הנצור בה שרוצה לצאת בתוך ואינה יכולה".

אזיר

מדוע בארצות העמים – האזיר זך נקי, ואילו במקומות שדרים בהם יהודים – האזיר מזוהם יותר? "סיבת הדבר, דהנה מטבע איש יהודי לפלוט תמיד ממנו האזיר הבלתי נקי, על כן האזיר במקומותם מזוהם; אבל מטבע האיני יהודי הוא היפך – לבלוע האזיר המזוהם, על כן נשאר שם האזיר נקי". כן מבאר בספר "כנסת ישראל" (ליקוטים סז, ע"ב). יש אנשים שמסוגלים לקלוט דרך האזיר חכמות וחידושים שאנשים אחרים עמלו עליהם והוציאים לאור, "וזה היה ענינם של דואג ואחיהוּפּוּל, שהיו קולטים מהאזיר החכמות שטרחו אחרים והוציאו לאור". כן כתב החיד"א בספרו "מדבר קדמות" (מערכת י, אות נח). בהיות האדם באזיר – אין לו אפשרות לחולל פלאות נגד חוקי הטבע.

כן מבאר בספר "צבי ה' לצדיק" (שמות) בשם ספר "חסידים": "כתוב: 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם', וכשארם באזיר ולא על הארץ ממש – אינו יכול לפעול שום פעולה הפכית מדרך הטבע". כל אזור והאזיר שלו. אין אזיר שבאזור אחד שווה לאזיר שבאזור אחר. ולכן, אדם שנולד באזור מסוים והורגל לאזיר שבאזור אזור, יקשה עליו המעבר הקבוע לאזור אחר, ופעמים רבות האזיר שבאזור האחר אף יזיק לו. כן כתב רש"י (דברי הימים א, יא, יז, ד"ה מי ישקני). כך גם כתב הרד"ק (תהלים מח, ג): "כל אדם שיצא מנוף אחד לנוף אחר – יחלה בהשתנות האזיר".

ברם, אזיר ארץ ישראל, וכל שכן אזיר ירושלים, מתאים לכולם. כן כתב הרד"ק (שם): "ואזיר ארץ ישראל, כל שכן אזיר ירושלים, היה יפה נוף, והיה משוש כל הארץ, כי אפילו היו באים שם חולים – היו מתרפאים, כי אזירה ממוזג וטוב".

ר"ת	יצאה	כניסה	ירושלים
17:57	17:19	16:04	ירושלים
17:53	17:21	16:20	תל אביב
17:53	17:18	16:11	חיפה
17:58	17:22	16:23	באר שבע

בן איש חי

ספר 'פסקי בן איש חי' | הלכות שבת

סימן שט"ז

צידה האסורה והמותרת בשבת ושלא ישפוש הרוק [ודיני חובל ונשילת נשמה]

אסור להעמיד בשבת המצודה לצוד בה עכברים. ועל כן המצודה חשיב כלי שמלאכתו לאיסור ואסור לטלטלה משום מוקצה. והנה לפעמים מעמידים המצודה מערב שבת וניצוד בה העכבר בלילה, צריכין ליהרר שלא יסירו ממנה העכבר ביום שבת משום מוקצה, אלא ישאר בה עד מוצאי שבת.

החתול דינה כשאר חיה ואסור לצוד אותה. ואם נכנסה לחדר, אסור לסגור הפתח עד שיוציאנה משם אם יודע שהיא שם, אף על גב דאינו מחכוין לצודה, וגם אינו רוצה בצידתה שאין לו צורך בזה כלל, עם כל זה אסור אם הוא יודע שהיא שם. על כן פה עירנו בגדאד דשכיחי חתולים הרבה בבתים, צריכין להזהר בדבר זה מאוד, דאם נכנס לחדר ולכל מקום שיש לו פתח נעלו ורואה שיש שם חתול, לא ינעול הפתח אלא עד שיוציא החתול משם.

צבי ועוף שנכנס לחדר וכיוצא, ונעל בפניו חייב. ואם נעלו שנים, פטורין מן התורה וחייבין מדרבנן. ואם לא היה יכול אחד לנעול ונעלו שנים, חייבין מן התורה.

אם היו הצבי או העוף בחדר והיה הדלת סגור, מותר לתכחילה לנעול במנעול, דמאחר שהדלת סגור אין יכולים לברוח והרי הם שמורים ועומדים, ובמנעול הוא מוסיף שמירה ואין בזה משום צידה. [וכן] מי שהיה לו צבי קשור בביתו, מותר לנעול הדלת בפניו כדי להוסיף שמירה על שמירתו, כי מאחר שהיה הצבי קשור ניצוד ועומד הוא. ואם אחר שנעל הדלת נותר הצבי מקשירתו לנעול עתה ניצוד ושמור מכה הדלת, אין מחייבים אותו לפתוח הדלת כדי לבטל שמירתו, מפני שבשעה שנעל בהיתר נעל ואין עתה עושה כלום.

מי שנעל ביתו לשמרו והיה עוף או צבי בתוכו, והוא לא היה יודע כלל שיש שם עוף או צבי ואחר שנעל נודע לו, אין מחייבין אותו לפתוח הדלת, אלא ישאר נעול עד חשיכה כדי שיבא ויטול הצבי או העוף משם. והטעם, מפני שכאשר נעל בהיתר נעל, שלא היה יודע שיש צבי או עוף.

אם היה יודע שיש צבי ועוף ובא לסגור הדלת, אסור, אף על פי שאין מתכוין לצוד אותם אלא כוונתו לשמור ביתו, מאחר כי בודאי ניצוד.

נפל תינוק לנהר ופרס מצודה להעלותו, אך נתכוין להעלות דגים גם כן, אי שרי. תשובה. צריך להורות כסברת המאירי ז"ל דאסור לתכחילה.

[המשך בשבוע הבא..]

ישמחו במלכותך

פרק א' | שמחת השבת

סוד ברה"ק הגדול של השמחה בשבת המלכה

הדרך לזכות להארת השבת

גלו הצדיקים גדולי הדורות, שישנה הנהגה לכל נפש אשר על ידה יכול כל אחד לזכות להארת קדשת השבת ולקבל את אורה הגדול בשלמות, והיא ע"י השמחה וההנהגה בשבת המלכה אשר על ידה יכול כל אדם לזכות לקדשתה, פי ע"י השמחה בשבת ויכל אף האדם הפשוט ביותר לשאב מאורה הגנוז ולהתקרב אל הקדשה.

וזהו העצה לכל אחד לזכות לאור הגדול של השבת ולהכניס אל החתונה הגדולה של השבת, אף כאשר הוא לא זכה צדין לתקן את מעשיו בשלמות כראוי, וזאת ע"י שישיש וישמח בשבת המלכה, וע"י כך יזכה שיכניסו אף אותו לתוך היכלותיה המאירים והגנוזים של השבת, ואף הוא יזכה לקדשתה העצומה של השבת, ויזכה לטעם מנצח וזו אורה הגדול.

המנגן בכנור נכנס גם לחתונה היקרתית

משל נפלא על כך אמר הרה"ק רבי חנוך העניף מאלקסנדר זיע"א. משל לעשיר גדול שערך חתונה גדולה ומפארת לבנו אליה הזמין רק אנשים רמי מעלה וצעירים גדולים, והנה אדם אחד אשר עני ואביון השתוקק בכל מאוודו להכנס לחתונה המפארת והיקרתית הזאת, ולא נתנו לו השומרים אשר עמדו בפתח להכניס לאולם.

כאשר ראה העני שאין השומרים מכניסים אותו, לקח פנור וישב בפתח האולם, והחל לשיר ולנגן בכנורו מנגינות ערבות ונעימות, ולאט לאט התאסף קהל רב לשמע את קול הצלילים הענגים והשמחים, וכאשר שמע העשיר את הנגינים הערבים והשמחים שנשמעו מפתחו של האולם, שאל מהיכן הצלילים הענגים והשמחים הללו, ומיך צוה שיכניסו את העני לתוך האולם שישמח שם את כל המזמנים, וכך נכנס אף העני לתוך האולם לחתונה הגדולה והמפארת הזאת ונהנה מכל תענוגיה של החתונה המפארת והיקרתית שהיתה שם.

ולכך דומה היא שבת המלכה, אשר אין זוכים לאורה העצום אלא הצדיקים אשר תקנו את כל מעשיהם בשלמות. אמנם העצה לכל אחד מ ישראל שיזכה אף הוא לאורה הגדול והעצום של השבת, היא ע"י שישימח וישוש בכל פחו בשבת המלכה, וע"י כך יזכה אף הוא שיכניסו אותו לתוך החתונה הגדולה של השבת, וע"י כך יזכה אף הוא לקדשתה הגדולה של השבת שהיא שרש כל הקדשות כלי.

ספר חסידים

סימן קנ"ט

חכמת נשים בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעה פסוקים שבקרייה שיש בהם חכמה ויראה. ואלו הן ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' והיה אמונת עתך חוסן ישועות חכמה ודעת יראת ה' היא אוצרו. ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם. ויאמר אלהים הן יראת ה' היא חכמה וסור מרע בינה. יראת ה' ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בון. תחלת חכמה יראת ה' ודעת קדושים בינה. יראת ה' מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה. הרי שבעה חכמה ויראת ה' בשבעה פסוקים כנגד שבעה דברים שהם רעות לנשמה ומושכים אותה לחטאים שנא' (משלי ו טז) שש הנה שנה ה' ושבע תועבת נפשו ושבעה ראייה שמיעה דיבור מעשה ידים והילוך רגלים ושכיבת נשים ולב חורש רעה ושבעה באדם עמידת הרגל כפיית ידים ורגלים ועל ברכים וישיבה ושכיבה על ארבע ורחות על שני צדדים ועל הקדקוד ועל הפנים ד"א שבעה איברים עינים אזנים פה להוציא דיבור וגרון להכניס מאכל ומשתה ידים ורגלים וערוה אלו חצבה עמודיה שבעה. בנתה ביתה שכלם תלויים בבית הלב המנהיג חכמות למנוע ולעצור ורוחו ביראת ה' כנגדם שבעה כתות מקבלי שכונה ועל שבע עבירות שכתבתי שהלב מנהיגם עליהם:

סימן קס

אם באת לידי נסיון והתאפקת לחטוא אל תחזיק טובה לך לומר עמדתי בניסיון שמה באו אבותיך לאותה מדה וכשלא חטאו בקשו מהקב"ה כשיבואו בני באותה מדה שיתאפקו בהם מחטוא שנאמר (בראשית כב ח) אלהים יראה לו השם לעולה בני ויקרא שם המקום ההוא ה' יראה שיהו בני נשחטים על קידוש ה' ונשרפים כיצחק ותברך להקב"ה שהחזיקך על יצרך שנתן לך לב לנצח את יצה"ר שנאמר (דברי הימים ב לב לא) כי עזבו אלהי' לנסותו עזבו מכלל שבידו הכל לכך בקש מלפניו שנא' (תהלים פו יא) יחד לבכי ליראה שמך וכתוב (תהלים נא יב) ורוח נכון חדש בקרבי:

מדוע יהודה ביקש לדבר לבד בלא מתורגמן?

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. ולכאורה אינו מובן מה שאמר ואל יחר אפך בעבדך, דמשמע שדבר אתו דברי קנטורים עד שבעבור זה הוצרך לבקשו שאל יחר אפך ובכל הפרשה כולה מציינו רק דברי ריעו ותחוננים. ובאמת שרש"י ז"ל הרגיש בזה ותייך שדבר אתו קשות עיין שם, מכל מקום נחזי אנן לפרשו על פי פשוט ונתרץ גם את זאת שהקשו כל המפרשים על אומרו כי כמוך כפרעה, שהוא בלתי מובן. ונראה לעניות דעתי, דכוונת יהודה היה על זה הדרך, דיהודה רצה להתעורר ביוסף מדת רחמנות בכדי שבעבור זה ולבבו יבין וישמע לדבריו בהתחננו אליו, אכן הרגיש כי יבא לזה על דרך שאמרו רבותינו ז"ל דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב, וכה היה דעתו בהתקרב לדבר. אכן אין במשמעות דבריהם כי אם בזה האופן כאשר ידבר עם חבירו מפה אל פה אז יקח חבירו מתק דבריו אז ניכרין דברי אמת אבל כאשר הדבר יוצא על ידי מתורגמן אז אין הדיבור עושה רושם כל כך זה ברור למבני דעת. ולצד זה היה המניעה בדבר כי המליץ בינותם, שהיה מדבר על ידי מתורגמן. ולזה שאל יהודה לבקש מאת יוסף שידבר רק הוא לבדו אתו מבלי מתורגמן. ובאמת שאין זה הדרך ארץ לומר למלך דבר בלשונו כי אפשר אינו יודע המלך בלשונו כלל כן ענה ואמר יהודה ואמר ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני, ויהיה דברים היוצאים מפה לאוזן בלי מתורגמן ועל זה בא המענה לשונו אף שאינו מן הכבוד לומר כך. ולזה אמר ואל יחר אפך בעבדך, על דבר הלו, כי אין בזה שום תערומות עלי כי דבר ברור הוא אצלי שאתה מכיר בשבעים לשון כן כן המלכים הראשונים שהיו מכירים בשבעים לשון. ולפי זה אמר כי כמוך כפרעה, פירוש שאתה גם כן מלך כמו פרעה ואתה יודע ע' לשון ולפי זה בודאי אתה מכיר בלשונו וכן איתא בגמרא (סוטה לו:) בא ולמדו ע' לשון ואף שפרעה לא ידע בלשון הקודש גם כן היה נבוה בעבור זה, כי מדת המלך להכיר בכל לשון ומתורץ קושיות שהקשו כגיל וקל להבין.

רמז נס חנוכה עם שמעון ולוי

לכולם נתן לאיש וכו' לבנימין וכו' וחמש חליפות שמלות (בראשית מה, כב). ואמרו רבותינו ז"ל (מגילה טז.) אפשר דבר שנצטער אותו צדיק ישל בר זרעו אלא רמז לבנימין שיצא ממנו מרדכי שיצא מפלני אחשוורוש בחמשה מלבושים כמו שכתוב (אסתר ח, טו) ומרדכי יצא וכו'. ונראה בסייעתא דשמיא ליתן טעם ושבח להרבי חכמינו ז"ל דברוח קדשם רמזו לבנימין נס מרדכי כי יוסף ובנימין מאם אחת היו והראה לו שמקרה אחד יקרה לשניהם כמו דיספה נתעלה על ידי חלום שחלם לפרעה כן מרדכי שיצא מבנימין נתעלה על ידי חלום כמאמר רבותינו בתרגום ובמדרש (אסתר רבה י) דבליה ההוא נדרה שנת המלך, שחלם לו שהמך יהיה להורגו ועל ידי כך נתמלא עליו חמה וצוה אותו להלביש את מרדכי ולהוליכו ברחוב העיר וכמו שיוסף היה אף על פי כן תחת רשות פרעה כפירוש רש"י בפסוק (בראשית מא, מ) רק הכסא אגדל ממך, כמו כן מרדכי שיצא מבנימין אף על פי שנתעלה היה תחת רשות אחשוורוש כמאמר חכמינו ז"ל (מגילה י). הכא אתי עבדי אחשוורוש אנן עיין שם. זהו כוונת רבותינו ז"ל שרמזו לבנימין במה שנתן חמש חליפות שמלות, שמרדכי שיצא מזרעו שוה לו. מעתה נראה לי, דכל מעשי שבטי יה הקדושים והטהורים סימן טוב לבנים ויוסף רמז לגאולת מרדכי וישראל מהמך הרשע כו', כמו כן שמעון ולוי בהריגתם לשכם רמזו גאולת חנוכה מאומה הרשעה דמשה דומה לו דכמו דגבי שכם היה קצת על ידי מלחמה של שמעון ולוי וישועת ה' עזר להם, כמו כן בחנוכה היה על ידי מלחמה של חשמונאי ובניו והשם יתברך עזר להם למסור גבורים ביד חלשים כו'. מה שאין כן בפורים לא היה שום סיוע התחוננים. ולהכי בחנוכה דהיה על ידי מעשה דשמעון ולוי בשכם שהם גרמו בשכם לבניהם ישועה כדומה לשכם לכן היה בחנוכה הנס על ידי חשמונאי ובניו והיו כהנים שבאו משבט לוי דכן בשכם היה לוי הלוחם וגם כן במלחמת חנוכה היה אחד מבני מתתיהו שמו שמעון כנזכר בספר יוסיפון, שהיה כובש המלחמה על ידי שמעון כמו בשכם. ומעתה יאיר עינינו בתורתו זהו שאמר יעקב (בראשית מט, ו) שמעון ולוי וכו' וברצונם עקרו שור, רמז שבאותו מעשה שכם עשו פעולה לעקור שור כמאמרם ז"ל (ירושלמי חגיגה ב, ב) שרצו היונים שיכתבו על קרן השור שאין להם חלק באלהי ישראל, הם עקרו לזה שלא יצטרכו לכתוב על קרן שור והו עקרו שור, מחמת שפעלו לבניהם של חשמונאי ובניו ינצחו היונים. ואמר בקהלם אל תחד כבודי, על פי דכתב הרמב"ן ז"ל דחשמונאי ובניו מה שנקמו מה טוב עשו, אפס במה שנטלו המלוכה לעצמם לא נכון כן, כי המלוכה ליהודה ניתנה לבד עיין שם. וכבוד נקרא על שם מלכות שלמלך יאה כבוד ועז. ובקהלם אל תחד כבודי, שכבודי לא יתיחס עם כבודם, דהיינו המלכות שנטלו חשמונאי דנקרא כבוד על ידי רשימת שמעון ולוי בשכם כנ"ל, כי איננו חפץ בזה שיטול מלכות רק יהודה. ועיין בפירוש רש"י שפירש פסוק בסודם אל תבא כו', במעשה שכם:

{קדושת לוי' רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"א}

נצור לשונך

חלכות רבילות ציור ט

ואם קבר נשדף עמו, והוא מפיר לפי תענון, שמתקן ורמה את התקן בענין הנדן או המזונות. תלוי קנה, (יג) אם הוא רואה, שדקרי לא יתקבלו באזני התקן. רק לענין לחוש לבד, תענון, שדקרי להתייגע נגד המתקן שלא יוכל לרמות, או שהוא יודע שהתקן לא יעשה מעצמו שום דבר, כי אם על פי בית דין, מתר לגלות לו, אף צריך לזהר, שלא יתסר שום פרט מהתקנים המבארים לעיל בכלל ט' סעיף ב', גם נראה צריך לזה הפקט הג' הנל, דתענון, שידע שמפד התקן, אין בו רמיה. אבל אם הוא רואה, שדקרי יתקבל באזני התקן, ויבטל השדוף מעצמו עבור זה פלי שים טענה ומענה, (יד) אסור לגלות לו, דאינו מצוי שיתקצו כל הפקטים, וענין בבאר מים חיים.

(יג) אם הוא רואה. ע' לעיל בכלל ט' בבמ"ח ס"ק טז.

(יד) אסור לגלות לו. דאפילו אם יושלמו כל הפרטים הנ"ל בכלל ט' סעיף ב', אעפ"כ אי אפשר לצייר בענין זה אופן שיהא מותר לגלות, דאפילו אם שמע מהמחותן בעצמו שאמר שכל מה שהוא מבטיח אינו רק לפנים ואין בדעתו ליתן שום דבר בזה, אעפ"כ אסור לגלות זה, דהא קודם לכל צריך שידע שזה יעשה מעשה על ידי דיבורו יותר מכפי שהיה יוצא על פי בית דין אם היה מעיד עליו בלבד כאשר כתבנו לעיל בכלל ט' בחלק שני ובכלל י' בחלק א' בראיות ברורות לזה, וזה פשוט דאם היה בא מעשה כזה לבית דין לא היה מתבטל השדוף בשביל אמירת המחותן שאמר חוץ לבית דין (אם לא שהיה אומר דבריו בבית דין שאין בדעתו ליתן לו), דכיון שחייב עצמו בקנין גמור אמירתו אינה כלום, דהתקן יכול לכפותו שיקיים כפי התנאים שהותנו ביניהם. [המשך בשבוע הבא..]

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה לשנה שלמעל בעלון

הקדשה לחודש

זכות ביזכור הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
 alon@gamah.org - מייל לכל מטרה
 אתר הגמ"ח WWW.GAMAH.ORG
 054-6091685 | 054-4785404

לתרומות
 בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
 קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965
 ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" וביזכור ובאתר

סגולת הפרנסה

"ולאביו שלח כזאת", על הכתוב "ולאביו שלח כזאת" תמהים חכמי ישראל ושואלים, מה זה ה"כזאת" ששלח יוסף לאביו יעקב? רש"י הקדוש מפרש ענין זה ואומר כזאת - כחשבון הזה, והתמיהה גוברת יותר, מה רצה ללמדנו? לאיזה חשבון הכוונה?

אומר על כך הרב הקדוש רבי שמואל ישראל מרוז'ין, על פי מה שגילה לנו האר"י הקדוש בשער הכוונות בתפילת שחרית, אחד משמותיו של הקב"ה המסוגל לפרנסה הוא השם הקדוש חתך, מקורו מסופי התיבות של הפסוק בתהילים "פותח את ידיך", סופי תיבות חתך, ועל ידי זה הוא משביע לכל חי רצון, ע"י השם הקדוש הזה משביע לכל חי רצון, היות ובאותו זמן היה רעב בכל ארץ מצרים, שלח יוסף הצדיק ליעקב אבינו שיתפלל על הפרנסה בשם זה. וזה שכתוב "ולאביו שלח כזאת" גימטריא חתך, שם הפרנסה.

יוסף הצדיק שולח מסר לאביו, תתפלל לה' בשם הפרנסה, כדי שישפיע מזון ושפע לעולם, וזה היה פירוש רש"י במתקן לשונו, כזאת - כחשבון הזה, כחשבון של הגימטריא של תיבת חתך.

יש להרחיב בביאור ענין השם הזה על פי מה שאמר האר"י ז"ל. שורש השם הפרנסה חתך שזה יוצא 428, הוא מפעמיים רוח, רוח - רַחַח אותם אותיות, שזה 214, חתך זה כפול, 428, אז האר"י הקדוש אומר ששורש השם פרנסה חתך הוא מפעמיים רוח.

מבואר בספר הקדוש בני שילשים, שהצדיקים נוהגים לברך את רעהו בברכת "פרנסה ברווח" - פעמיים השם חתך. מוסיף ואומר על כך בעל האמרי נועם, בפרשת פנחס, שמה שהתפלל משה רבינו ע"ה "יפקוד ה' אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה", והזכיר בהמשך הכתוב "איש אשר רוח בו", משה רבינו הזכיר בפירוש את המילה רוח, ורמז פעם נוספת השם רוח בסופי תיבות "אשר רוח בו", גם סופי תיבות "אשר רוח בו" זה גם כן רוח, פעמיים רוח. פעמיים רוח, שכן משה רבינו ע"ה התפלל על כלל ישראל שיזכו למנהיג שיוכל להשפיע עליהם פרנסה מה' חתך, שהוא שתי פעמים רוח.

ויש להוסיף, מה אמרו חכמים ז"ל, קשין מזונותיו ולכן נמצא כי המשכת המזון הוא מצד שיתוף של האדם כקריעת ים סוף, מכאן מבואר שגם קריעת מידת החסד עם מידת הדין, כדי חיותנו זה ים סוף היתה על ידי השם הקדוש חתך, שחתך זה מידת הדין ויותר מכך זה מידת הרחמים. פעמיים רוח, וזה נרמז בענין קריעת ים סוף "ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה ויבקעו המים" דוקא ברוח, שזה פעמיים יוצא חתך. מכאן שקשין למידת החסד ולמידת הדין, יד ימין של מזונותיו של האדם כקריעת ים סוף שנקרעה ברוח הקב"ה היא רומזת על מידת החסד, ויד שמאל שזה פעמיים שם חתך לענין הפרנסה.

והנה ידוע ששתי הידיים שלמעלה הם כינוי רומזת על הנהגת הדין, לכן מדוייק הלשון בתהילים, "פותח את ידיך", שתי ידיים, בספר באר שלמה דף ש"י מובאים בשם בעל מגדרות עושים "פותח את ידיך", שתי ידיים. מה סופי אליעזר, דברי אלישע, שביקש מאליהו הנביא, תיבות - חתך, מה זה? הפרנסה. איך הפרנסה "והיא נפיש עיניים ברוחך אלי", כוונת אלישע יורדת? גם מצד הדין וגם מצד הרחמים. אז היתה, היות ולאלהיו הנביא היתה שליטה על כביכול מקבלים מפתחת ידו של הקב"ה הפרנסה, כמו שמובא בכתובים שאליהו הנביא עצר משתי המידות, חסד ודין, ועל ידי שם הפרנסה את הגשם בישראל שלש שנים, ויאמר אליהו, חי ה' שהוא חתך "ומשביע לכל חי רצון", ז"א אלקי ישראל אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי. הוא עצר את השמים שלש שנים. לכן פרנסה, וגם משביע לכל חי רצון, השביעה ביקש ממנו אלישע, שיזכה גם הוא לשם הפרנסה היא לא מחוייבת, אלא כדי חיותנו על פי דין, שהוא פעמיים רוח, ועל כן אמר לו "והנה פי שניים והשביעה זה מצד הרחמים, לכן אומרים ברוחך אלי", שאזכה לפי שניים, פעמיים רוח "פותח את ידיך", שתי ידיים, גם דין וגם שמספרם חתך שם הפרנסה. על כך השיב לו אליהו רחמים, ביחד בשם הנקרא חתך. על זה אמר הנביא, הקשית לשאול, כיון שאמרו חכמים קשין יוסף ליעקב אביו, "ולאביו שלח כזאת". מה זה כזאת? כחשבון הזה, אומר רש"י, מה החשבון הזה - זה השם הקדוש של הפרנסה.

ויש עוד לומר, מה שאמר התוספות יום טוב, מדוע אנו אומרים בברכת הזימון בעשרה, "נברך לאלהינו שאכלנו משלו", מזכירים שם אלהים שהוא כידוע מידת הדין. תירץ התוס' יום טוב ואמר, שהמזון שהקב"ה זן ונותן לנו הוא מצד הדין, שהרי הוא יתברך ברא אותנו, ולכן מן הראוי שזון ויפרנס אותנו, לפיכך אנו מזכירים את השם אלקים, שהוא מידת הדין, כדי להורות שמצד הדין הוא יתברך צריך לזון אותנו, כאדון שזן את עבדו. אבל מקשים חכמים ושואלים, הרי בברכת המזון אומרים "האל" זה שם רחמים, "האל הזן אותנו ואת העולם כולו בטובו בחן בחסד ברוח וברחמים", אם כך יוצא שהקב"ה זן אותנו במידת החסד והרחמים ולא מצד הדין. משיב על כך הרב הגאון פנחס פרידמן ואומר, אכן אמת שהמזון שהקב"ה מכלכל אותנו הוא מצד הדין, כמו אדון שמפרנס את עבדיו, אולם כל זאת רק כדי חיותנו ולא יותר. ומה שהוא יתברך מוסיף וממציא לנו מזון יותר מכפי חיותנו זה מצד החסד והרחמים,

**מתוך הרצאתו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז,
בני ברק
בתאריך 05.12.2018
לשמיעת שיעורים והרצאות
חייוג
(גם מטלפון כשר)
02-3724787**

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו כולם
לשלום לביתם מהרה

לזיווג הגון מהרה
יעקב בן אסיה אסתר
אוריאל בן תקוה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
קידנו ברק בן זייתה,
יעקב בן עזיזה
דוד בן רבקה

לעילוי נשמת
זייתה בת סהלה
היות בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה

ניתן להשיג יקובץ מלוקט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה שרון

לעילוי נשמת
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני

שותפים בזיכוי הרבים

עלון תורני בתפוצה רחבה

העלון מופץ מדי שבוע לכל חלקי הארץ גם דיגיטלית באתרים מוכרים בעלי עשרות אלפי עוקבים כגון "דרשו", "בעולמם של חרדים" ועוד וכן ברשימות תפוצה גדולות

להעלחת כל עם ישראל שיפלו אויבינו ויחזרו כולם לשלום לביתם מהרה

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

הזדרזו לזכות בהקדשה משלכם לרפואת/עילוי נשמת/הצלחה/זיווג וכו'

לפרטים חייגו\שלחו הודעה: 054-4785404 / 054-6091685

לקבלת העלון בחינם למייל\לנייד כל שבוע- להצטרפות לרשימת התפוצה ניתן לשלוח הודעה למספר הטלפון או למייל alon@gamah.org

סרקו לדף מאובטח לבחירת מסלול

בצדקה תכונני

נמ"ח סלי' מזון וסיוע לנוקדים